keresmákban, étkezőkben, éttermekben, kávéházakban és hasonló vállalatokban kiszolgáltatott husételekből eredő bevételek. Ugyancsak nem mentesek az ezen cikkek forgalmával vagy azok előállításával kapcsolatban végzett munkateljesitmények után járó forgalmi adó alól sem. A marhalevelek után 10 fillértől 2 pengőig terjedő illeték jár.

PÉNZÜGYI JOGGYAKORLAT

Az özvegyi haszonélvezeti jogról való lemondásért fizetett életjáradék általános kereseti adó alá esik. (Közigazgatási Bíróság 72/1928. P. szám.) Az 1925. évi 300/P. M. számu pénzügyminiszteri H. Ö. 2. ?-ának 3. pontja szerint az ország területéről származó járadékból eredő jövedelem általános kereseti adó alá tartozik.

Panaszos azt kifogásolja, hogy azokat a szolgáltatásokat, amelyeket részére fia P. György teljesit mint életjáradékot a felhivott törvényes rendelkezés alapján általános kereseti adó alá vonták.

A felterjesztett iratoknál hiteles másolatban elfekvő és 1924. évi május hónap 10-én közjegyzői okiratba foglalt megállapodás tanusága szerint panaszos férje néhai P. Ede tulajdonában volt ingatlanok özv. P. Edéné holtiglani haszonélvezeti jogával terhelten P. György tulajdonába jutottak. A közokiratba foglalt megállapodás szerint az özvegy a haszonélvezeti jog cimén általa birtokolt ingatlanokat 1924. évi január hónap első napjával fia tényleges birtokába és használatába átadta és panaszos fia tényleges birtokába és használatába átadta és panaszos fia tényleges birtokába és használatugyanezen időponttól kezdődőleg anyja részére életjáradék cimén évenként bizonyos természetbeni szolgáltatásokat, illetőleg fizetéseket teljesit. A megállapodások VI. pontja szerint az esetben, ha P. György a szerződésben megállapitott kötelezettségeket pontosan nem teljesitené, anyjának jogában fog állani özvegyi haszonélvezeti jogának teljes visszaállitását igényelni és a X. pont szerint szerződő felek beleegyezésüket adták ahhoz, hogy az ingatlanokra az özvegy javára bekebelezett haszonélvezeti jognak az özvegy javára megállapitott fizetés és természetbeni szolgáltatási kötelezettségekre történt átváltoztatása telekkönyvileg bekebeleztessék.

Ezen szerződéses megállapodásokból nyilvánvaló, hogy panaszos az özvegyi jogon őt megillető haszonélvezeti jogáról fia javára lemondott és ennek ellenében panaszos fia panaszos részére életjáradékot fizet. Az évi szolgáltatásokat panaszos fia nem önként adja, hanem a szerződésben vállalt kötelezettség alapján, a panaszos által élvezett életjáradéknak

tehát jogi alapja van és mint ilyen, az elől felhivott törvényes rendelkezés alapján általános kereseti adó tartozik.

Nem helytálló panaszosnak azon állitása, hogy haszonélvezeti joga ma is fennáll, mert a szerződéses megállapodás szerint panaszos az ingatlanokat fia tényleges birtokába és használatába átadta, tehát ezzel a haszonélvezeti jogáról lemondott. Nem helytálló panaszosnak azon állitása sem, hogy fiát csak a birtok kezelésével bizta meg, mert P. György nemcsak tulajdonosa, hanem a megállapodások alapján birtokosa is az ingatlanoknak, nem lehet tehát azt állitani, hogy csupán a birtok kezelője lett. Nem helytálló panaszosnak azon állitása sem, hogy fia az ingatlanoknak csupán birlalója és nem birtokosa, mert a megállapodások szerint azok P. György birtokába átadattak. Nem helytálló panaszosnak az az állitása sem, hogy a megállapodásban életjáradéknak nevezett jövedelme, a korlátozatt haszonélvezet, a földbirtokból eredő jövedelemmel, mert panaszosnak a földbirtokból származó jövedelme nincsen, a földbirtok jövedelme a megállapodás folytán P. Györgyöt illeti meg és panaszosnak jövedelme az a járadék, amelynek szolgáltatására P. György magát a szerződéses megállapodásban kötelezte.

A szerződéses megállapodások előîl a földbirtok jövedelme panaszost illeti meg. Ez a jövedelem a hozadéki adók csoportjából panaszos terhére földadóval volt érintve. A megállapodások folytán az ingatlanok birtokosa panaszos fia lett és a tényleges birtoklás alapján ugyancsak ő vált a földadó alanyává is.

A szerződéses megállapodások alapján uj jövedelemforrásként a járadék mutatkozik, amelyet panaszos élvez nem a földbirtokból, mert hiszen annak jövedelmei most már panaszos fiát illetik meg, hanem P. György vagyonából és ez a járadékjövedelem a megállapodás V. pontjának utolsó bekezdése szerint semmiféle cimen nem csökkenthető az ingatlanok mérvének bárminő csökkenése esetében sem. Ez a P. György vagyonában fundált jövedelem a hozadéki adók csoportjából az elől hivatkozott törvényes rendelkezések alapján általános kereseti adó alá esik és az adó alanya a járadék élvezetére jogositott panaszos.

A szerződéses megállapodások folytán 1924. évi január hónap elseje óta kétféle fundált jövedelem van, két személy élvezi és kétféle jövedelmet és ilymódon két adóalany keletkezett, nem lehet tehát kétszeres megadóztatásról szólani, mert ugy a jövedelmek, valamint az adóalanyok különbözők.

Azt a körülményt pedig, hogy a szóbanforgó megállapodást szerződő felek 1928. évi május hónap 8. napján 1924. évi január hónap 1. napjára visszamenőleg hatályon kivül helyezték, a bíróság az 1926. évi általános kereseti adó szempontjából döntő tényezőként figyelembe nem vehette, mert a

felhivott H. Ö. 12. §-a szerint ezen adó alapját az 1926. évi jövedelem képezi, amelynek forrása az eredeti megállapodás szerint teljesitett járadékszolgáltatás volt.

Akinek részére a rokkantellátási igénye megállapittatott, azt a rokkantellátási adó alól való mentesség abban az esetben is megilleti, ha az ellátásról önként lemondott. (Közigazgatási Biróság 6268/1928. P. szám.) A nem vitás tényállás szerint panaszos a rokkant felülvizsgálaton 50%-os rokkantnak nyilvánittatott, részére a rokkantellátás jogérvényesen megállapittatott, de arról önként lemondott.

A kir. pénzügyigazgatóság panaszosnak a kivetett rokkantellátási adó törlése iránt előterjesztett kérelmét azért utasitotta el, mert az 1925. évi XLVIII. t.-c. 2. §-ának 2. pontja szerint a rokkantellátási adó alól mentesek az ellátás tartama alatt pénzbeli ellátásban részesülő vagy végkielégitett hadirokkantak stb. panaszos pedig rokkantellátásban nem részesül.

Igaz ugyan, hogy a törvény kifejezetten nem mentesitette azokat, akiknek igénye megállapitást nyert, de az ellátást nem veszik igénybe, az ilyenek megadóztatása azonban, amint ezt az 1927. évi R. H. Ö. 2. §-ának 2. pontjához füzött utasitás (2) bekezdése kifejezésre is juttatja, ellenkezik a törvény célzatával, amint panaszos panaszában helyesen rámutat, a kir. kincstár károsodásával is járna, mert az adófizetésre való kötelezés esetén a lemondás visszavonásával a mentesség azon magyarázat mellett is beállana s az állam az ellátás terhét is viselné.

A törvény rendelkezésének helyes magyarázatával panaszost az adófizetési kötelezettség alól fel kellett menteni.

Külföldi vállalat által belföldön teljesitett munkateljesitésért belföldön kapott ellenérték általános forgalmi adó alá esik. (Közigazgatási Biróság 406/1927. P. sz.) A biróság által eldöntendő az a jogi kérdés, hogy olyan külföldi vállalat, amely munkateljesitést belföldön végez, ezen belföldön végzett munkateljesitésének ellenértéke után forgalmiadó alá vonható-e az esetben is, ha telepe külföldön van és belföldön csak a munkát végző technikai megbizottja, illetve a kifizetést végző és a munka ellenértékének befizetését elfogadó megbizottja van.

A megállapitott tényállás szerint ugyanis panaszos csehszlovákiai cég, amely belföldön speciális mélyfurásokat végzett akként, hogy az ehhez szükséges és szabadalmában álló különleges berendezéseket behozta, a munkahelyen felállitotta, és ott a munkálatokat végezte, ennek vezetéséhez furómesterét beküldte és a munkálatnál szükséges kifizetéseket egy pesti cég utján teljesitette, amely cég egyuttal a munka-